

(המשך מעמוד 15)

● **לא שמענו עליה עד העניין הזה.**
אני לא רוצה שישמעו עליה. באו והגישו לי 18 בקשות לפתיחת מועדונים של מישקרי וידיאו, ואני לא אישרתי אף אחת. באו וקראו אותי לבג"ץ וטריטוריו אותי, והצלחתי להעביר חוק בכנסת שנותן לי סמכות למנוע זאת. אין כאן דיסקוטקים, לא משום שאני מתנגד, אלא מכיוון שזו עיר מגורים. לי לא איכפת שיקירו בתל-אביב בדיסקוטק, כי המרחק לתל-אביב קטן יותר מאשר המרחק בין קצה אחד של גיבעתיים לקצה השני.

אבל כשצריך לעשות מעשה, כמו לשלוח ילד לנתיח כבד בחוף-לארץ, מתגייסת העיר. כשצריך לגרש את כהנא, מתגייסת העיר.

● **אתה אוהב להיות ראשי-עיר?**
בקדנציה הקודמת אהבתי את זה מאוד. יש בתפקיד סיפוק רב. אבל התקופה הזו היא מאוד קשה. אין תקציב לפיתוח, אין כסף. ואתה מטפס על הוושבים במסיים, ובכל דרך אפשרית, ומצד שני נותן פחות שרותים, וצריך לעשות קיצוצים. בתנאים כאלה זה לא כיף גדול להיות ראשי-עיר.

כל אחד מאיתנו מבין שהמצב קשה, עד שזה מגיע אליו. בגיבעתיים עד היום האבטלה היא בשוליים. ומצד שני, אנחנו אחת הערים העניות במדינה. אני לא מקבל אף פרוטה ממישרד הפנים.

● **אתה איש מיסלגת-העבודה מאז ומתמיד?**
מיסלגת-העבודה, בשמה זה, היא צעירה יחסית. אני הייתי חבר אחרות-העבודה. אני רואה

כשהשתתפתי במחאה נגד (דויד) בן-גוריון בפרשת (פינחס) לבון. כשיש לי מה לומר, אני לא מתבייש לומר. עד היום אני נושא צלקת קשה, כשהצבעתי עבור שימרון פרס מול יגאל אלון, כי חשבתי שכך צריך להיות. והצלקת היא, שהיחאה האחרונה שלי עם אלון היתה על רקע זה, שאמרתי לו שאני הולך לתמוך בפרס. כי על העצמאות הזאת שלי אני לא מוכן לוותר, ומעורר לא הסתרתי את דעתי.

● **ובגלל דעותיך לא הגעת לכנסת?**
לא בגלל זה, לא היה לי עניין להגיע לכנסת.

● **בהפגנה הראשונה נגד כהנא לא פחדת שתהיה לבד?**
ידעתי שלא אחיה לגמרי לבד.

● **אני מתכוונת אם לא פחדת שיהיה רק לומץ קטן של אנשים?**
לא ידענו. המישטרה העלימה מאיתנו את קיומה של ההפגנה של כהנא. לנו הדבר נודע באקראי.

● **אתה חושב שהמישטרה היתה צריכה להגיד לכה?**
המישטרה מודיעה לי שברחוב ריינס עומד מוכר ספרים בלי רשיון. הם יושבים אצלי שלוש פעמים בשבוע בדיונים על מעבר-החציה ועל חור בכביש.

● **למה הם לא הודיעו לך?**
אני לא יודע עד היום הזה. מבחינת השכל הישר, אין סיבה.

ירון בין מפכ"ל קראוס ומפקד-המחוז עמיר. אני מוכן לעמוד לדין ולשלם את המחיר. גם אם זה תמש שנים תליה?

● **דעתך זה היה מכון?**
מה זה חשוב מה דעת? זה חשוב.

אני חושב שזה היה מכון. אבל אפילו אם זה לא היה מכון — כשאני נבחרתי, לא היתה תחנת-מישטרה בגיבעתיים. היה מינהל שהיה שייך לבתי-הסוהר, כאן חקרו את אשר ירדלין ועוד כל מיני. אנחנו נאבקנו להקים כאן תחנת מישטרה.

ניצב (משה) טיומקין, שהיה אז מפקד-המחוז, אמר שרוצים ליצור מודל של מישטרה קהילתית — שיתוף-פעולה של מישטרה וקהילה. כל שנה יש יום קהילה-מישטרה. אז מה, יש יום אחד כזה ושאר הימים שהם לא כאלה? אני לא צריך לדעת מה קורה בעיר שלי?

● **אני רוצה לחזור לשאלה הקודמת, אם לא פחדת שתהיה לבד?**

אני לא כל כך חכם ואני לא כל כך תמים. ב-24 השעות שלפני ההפגנה עשיתי מאמץ. לא ידענו כמה אנשים יבואו. וזו באמת היתה הפתעה גדולה שבאו אנשים. והכריזתם את הלב היו תנועות-הנוער, הם עשו את העבודה הממשית להשתיק את כהנא. הם קיבלו את זה כרצינות מלאה.

● **המישטרה שלך היתה שם?**
היתה בהרכב מלא. ותיהו גם הפעם. אמרתי היום למפקד-המישטרה, שאשתי נעלבה, משום שהיא היתה לידי בהפגנה הקודמת. והאשימו אותי שהייתי את כהנא. נאמר לי שמהמחוז המ' ליצור להעמיד אותי לדין על כך. אשתי נעלבה,

ואמרה שאם אני היכתי, גם היא היכתה — ולמה אותה לא מעמידים לדין?
● **היכתי אותה?**
זה יכול היה להיות רעיון לא רע, אבל לא היתה אפשרות טכנית שיהיה בינינו מגע פיסי. היה מגע דרך ענ"מים שפגעו בו, אבל זה היה ממרחק.

עכשיו, אני ביקשתי שלא יופיעו חברי-מתחת לגיל 16.
● **למה?**
קורם כל, משום שעם כהנא לא מתווכחים

„אני לא צריך את היחסים בכלי התיקשורת. הסיכוי היחיד שלי יהיה כשיחקקו חוק שיציא את כהנא מחוץ לחוק“

איריאולוגית, אלא הולכים מכות. אני לא רוצה שבגיל הזה יכנסו להתכתשויות עם כהנא. בחור בגיל 16, אני סומך על שיקול-הרעת שלו. כשאחיה הולך להפגנה, אתה צריך לקחת מראש את הסיכון. כמו שאין שביטות דה-לוקס, ואני לא בעד שביטות כאלה, אני גם לא בעד הפגנות כאלה. אני לא נגד המישטרה שחוקרת אותי. אם הוא אמר שהיכתי אותי — שיחקרו. אם חושבים שצריך להעמיד אותי לדין — שעמידו. אך אם הרשות השופטת חושבת שאני אשם — אני אשלם את המחיר, גם אם זה חמש שנים תליה. אבל אני לא יכול לדרוש מילד בן 12 שיקבל עליו אחריות כזו.

● **המישטרה שלך היא פוליטית, היא מעורבת?**

אני גדלתי בבית פוליטי. מאוד מעורב. גם אמא וגם אבא. היו שנים שאת אבא כמעט לא ראיתי. הוא היה פועל-לינין, ואחרי שהיה חוזר מהעבודה, היה לובש את הכובע של הגפירים והיה נעלם. הם היו חברי-ההגנה, והרבה פעמים ישנתי לבד בבית ילד קטן, כי גם אמא היתה פעילה.

אני הייתי חיה פוליטית מיום שאני זוכר את עצמי. אני לא זוכר מתי לא הייתי בנוערי-העובד. אנחנו בגרנו בתוך מילמת-העצמאות. בתמונת הסיום שלי כתוב: שנה א' למדינת-ישראל. אני לא מכיר במישטרה שלי משהו שלא שייך לתנועת-העבודה, ואני כבר השאתי בן ובת. וגם אחי מאוד מעורב.

● **לא היה ספק שהם יבואו להפגנה?**
אני לא מומין אותם. הבן הצעיר הוא גם מרדכי בנוערי-העובד. והבת שלי מעורבת גם נפשית בכל העניינים. הבן הצעיר הוא מאוד פעיל, אני חושש שהוא עושה את כל השגיאות שאני עשיתי.

● **למה שגיאות?**
אני, אישית, נגד לחץ. אני לא רוצה לכפות דיעות פוליטיות, לא על תלמידים ובוודאי שלא על ילדיי.

● **מה היה קורה אילו היה לך בן ליבורניק, או כהנא, חלילה?**

זו שאלה היפותטית. הייתי רואה את זה ככישלון חינוכי. יש מישקל לאווריה בבית. מבחינת השקפת-העולם החברתית, אני רואה את עצמי בשמאל. מבחינת גבולות המדינה, אני נאמן לדרך של יגאל ובעד תוכנית-אלון. אני לא הייתי רוצה לראות את הבן שלי בתמונה קבוצתית עם הליוונגרים ודומיהם, ולא הייתי שמח אילו הבן שלי היה ליכוד, כי זה נוגד לא רק את השקפת-העולם שלי, זה נוגד גם את הקונסטיטוציה הנפשית שלי.

אבל למה לרבר על זה? בינתיים הם לא חצו את הקווים.

● **הם חברים במיסלגה?**

במוכן הרחב של המילה.

● **בעלי כרטיס אדום?**

אני לא יודע מה זה כרטיס אדום. מיסלגת העבודה ורודה מדי לטעמי.

● **היית רוצה שהבן הצעיר יהיה פוליטיקאי?**

אני לא רואה את עצמי כפוליטיקאי. אני לא עוסק בענייני המילגה. אני צריך לנהל עסק. התחלתי לעבוד באפריל 56, בערך שבועיים אחרי שסיימתי את השרות הצבאי. ואני עובד בחינוך. אני עוסק בחינוך 30 שנה. חלק מהשנים מורה, אחר כך בהסתדרות-המורים. אני עוסק בחינוך, ואין היום מערכת חינוכית

רצינית שאני לא מעורב בה. אני עד היום נמצא בחופשה ללא תשלום ממישרד-החינוך.
● **אתה רוצה לחזור לחינוך?**
אני רוצה לחזור לחינוך. אני היום בן 50, ויש לי עוד שלוש שנים בעיריה. אני רוצה עוד לעסוק בחינוך נוער בחו"ל. וזו הדרך היחידה, לדעתי, לגרום להם לבוא לארץ. עובדה, שרוב הילדים שלי-מדתי אותם באורוגואי, נמצאים היום בארץ.

● **אתה לא חושב שתתמודד סעם נוספת בבחירות?**

אני לא רוצה למלכך את עצמי. כשפתחתי את מסע-הבחירות, לפני שמונה שנים, אמרתי שאני הולך לשתי קדנציות. אבל יכולות להיות נסיבות שיביאו אותי להמשיך. באופן עקרוני, אני לא מוצא היום סיבה נראית לעין לרצות להמשיך. 10 שנים כראשי-עיריה זה יפה. אבל אני לא יכול לדעת מה יקרה מחר, בטח לא מה שיקרה בעוד שלוש שנים, לכן אני לא רוצה להתחייב. זה לא חלום חיי, לא היה ולא אהיה. זה תפקיד מעניין, ללא ספק, ויש בו אתגר. אבל התחום שלי זה חינוך ונוער. זהו. אני חושב שיש לי הבנה וידע במערכת החינוכית, ואני ממשיך להיות מעורב ואיכפת לי מה קורה במערכת הזו.

● **אתה מזלזל בראשי-ערים שלא עשו מה שאתה עשית נגד כהנא?**

יש אנלוגיה מועזת בין ההתפתחות של הכהנים לבין ההתפתחות של הנאצים. כמו שהגרמנים וילזלו באוסטריה, גם היום מסתתרים מאחורי הארגומנטציה הנוחה, שבאה ואומרת שלא צריך להתייחס אליו, כי הוא תופעה שולית שתיעלם. הם טועים. צריך להוציא אותו מחוץ לחוק, למנוע ממנו הופעה. כמו שלא נתנו לו באוס-אליפס, כך לא צריך לתת לו להיכנס לשום מקום. אלה שאומרים שלא צריך, זה מטעמי נוחיות שלהם. אני מצטער שהם לא עושים משהו נגדו.

אני מצטער כשאני שומע את שר-המישטרה משתמש בארגומנטים האלה, אני מצטער ואני יוכל לומר שהוא לא מנהיג שלי. כי הוא רוצה שקט. שקט יש בבית-קברות. זה שהתולעת מכרסמת מכפנים — זה שקט? אם למישהו יש אקומה על הפנים, ולכן הוא שובר את המראה — זה שקט?

אם אנחנו מצליחים בגיבעתיים, אני לא צריך לקרוא לאף ראשי-עיריה לעמוד בראש הפגנה. אני יודע שהתושבים עצמם ירימו את ראשי הי עיריות, אחרת הם יהיו בתחתית. אם אנחנו מצליחים לגרש את כהנא בגיב עתיים, תהיה תגובת-שרשרת. אמרו לי (שואריה) גוראל בחיפה גירש אותו לפני שנה וחצי. אני מזהיר ואומר בכל מקום: אני מוכן לתת את

„לדור שקם אחרי מילחמת ששת-הימים יש תמונה מעוותת. שולחים ילדים ונוער להיכגש עם גרמנים, צרפתים, אמריקאים, אבל הנער שנמצא בשכונות של קילואטר הוא מחוץ לתחום!“

הבכורה ואת הכתר לכל אחד שסיגור את כהנא סופית, אני לא צריך את זה לפרנסה ולמעמד. אני לא צריך את הכוכבות בכלי-התיקשורת. הסיפוק היחיד שלי יהיה כשיחקקו חוק שיוציא את כהנא מחוץ לחוק. כולם צריכים לצאת נגדו, לא רק ראשי-עיריה, אלא גם רב העיר, ומזכיר מועצ צת-הפועלים וכל המנהיגים המקומיים. כי מה זה? עם יפה, ארץ יפה? המורה האחרונה מפאריס? כרי שהעם יהיה יפה, צריך להשקיע עבודה. המערכת הפוליטית שלנו היא אטומה. אפשר להרוג את עם ישראל בלבנון ולשחר אותו בטלוויזיות ציבעוניות ובווידיאו, ושום דבר לא קורה, אבל כשלם כזה, הנוכחות בשטח והעיסוק בגועל-נפש הוולגארי הם חשובים כרגע. אני לא נהנה להיות הפירח של העיריה. אבל, כמו שאמר חז"ל, „במקום שאין אנשים — השתדל להיות איש“. ומי שיש לו ריעה — שביע אותה!